

[Tredje næstformand]*Forespørgsel.*

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage i anledning af dansk fiskeris alvorlige økonomiske situation, agter regeringen herunder at forbedre fiskernes skattemæssige forhold i form af f.eks. øgede muligheder for afskrivninger samt større personlige fradrag for udeperioder, og vil regeringen søge forhandlet større kvoter igennem i EF?«

(Forespørgsel nr. F 12).

Medlem af Folketinget Ingrid Rasmussen har meddelt mig, at hun ønsker at udtræde af Udvalget vedrørende Internationalt Ligestillings samarbejde fra den 12. november 1992. Til nyt medlem har vedkommende gruppe udpeget medlem af Folketinget Else Marie Mortensen. Den pågældende er herefter valgt.

Samtykke til behandling:**Tredje næstformand** (Lilli Gyldenkilde):

Den under punkt 2 på dagsordenen opførte sag kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til trafikministeren [om, hvilke overvejelser og planer regeringen har for privatbanernes fremtid].

Af Helge Mortensen (S), Tommy Dinesen (SF) og Sonja Albrink (CD).

(Forespørgslen anmeldt 4/11 92).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 30 om forhøjelse af flygtningebevillingen tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 12/11 92).

Forslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Justitsministeren** (Engell):

Det er min opfattelse, at det beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, er urimeligt i sin form og uværdigt i sit indhold.

Jeg vil gerne fra starten understrege, at regeringen naturligvis ikke kan støtte forslaget. Vi håber på en hurtig behandling og forkastelse i Folketinget. Det er simpelt hen en nødvendighed, hvis vi skal imødekomme de lovmæssige forpligtelser, som vi har på det område.

Når jeg siger, at forslaget efter min mening er urimeligt og uværdigt, så hænger det sammen med to ting:

For det første kan der ikke herske nogen som helst tvivl om, at jeg ser med betydelig bekymring på de store indrejsetal, som vi for tiden oplever ikke mindst fra det tidligere Jugoslavien. Vi er vidne til den største flygtningekatastrofe i Europa siden krigen, og det har fået konsekvenser også for os.

Udlændingepolitikken er blevet et stort og alvorligt samfundsproblem, og den diskussion, vi bør have, bør vi selvfølgelig tage alvorligt. Man kan diskutere – og det gør vi også, det bidrager jeg også selv til – udformningen af vores lovgivning. Vi kan diskutere vores visumregler. Vi kan diskutere administrationen af udlændingeloven, hvordan procedureerne i asylsagsbehandlingen skal bygges op. Men jeg mener ikke, at vi kan diskutere den kendsgerning, at når der er en gældende lov her i landet, så har den også nogle økonomiske konsekvenser, og det er præcis, hvad mit aktstykke er udtryk for.

Det andet, jeg godt vil fremhæve, og som stødte mig, da jeg læste Fremskridtspartiets forslag, var bemærkningerne. Jeg ser bort fra de politisk-polemiske betragtninger, der er i forslaget. Men man siger også følgende i bemærkningerne: »Konsekvensen af den slappe danske udlændingepolitik og myndighedernes langsommelige behandling af ansøgningerne er, at lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle bander i øjeblikket fylder op i flygtningecentrene.«

[Justitsministeren]

Jeg forstår ikke, hvordan man kan udtrykke sig på den måde. Jeg synes, det er urimeligt. Jeg synes, det er uværdigt. Det er en generel mistænkeliggørelse af alle asylsøgere, som jeg mener er uacceptabel. Det er troligt, at der blandt asylsøgerne er mennesker, som har søgt herop i forventning om bedre sociale forhold, arbejde, boliger osv. Det er endda yderst sandsynligt. Karakteristisk er det måske tilmed netop for den gruppe, at en del af dem er blevet lokket af bagmænd, som har tjent store penge på at tilbyde dem rejse til Danmark og stille dem en række goder i udsigt, som ingen er i stand til at give dem.

Men der er så sandelig også jugoslaviske asylansøgere, som kommer fra krigsramte områder, og som har oplevet rædsler, som vi overhovedet ikke kender til i vores land, og dér mener jeg ikke at det er rimeligt eller acceptabelt eller værdigt at hænge dem ud som lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle.

Jeg har peget på behovet for en bedre balance i den debat, vi fører på det felt. Jeg er selv den allerførste til at erkende problemerne, fordi jeg som minister har det øverste politiske ansvar for udlændingeadministrationsen. Men jeg mener, at Fremskridtspartiets bidrag er hinsides enhver form for balance. Det er krænkende og indeholder en række påstande, som der ikke kan føres noget som helst sandhedsbevis for.

Men om selve aktstykket, som er anledning til debatten, vil jeg sige, at det i det væsentlige indeholder en nødvendig forhøjelse af Justitsministeriets løbende bevillinger til underhold af personer, der har søgt om asyl i Danmark. Indkvartering sker som bekendt på asylcentre, der drives af Dansk Røde Kors, og de udgifter, der er forbundet hermed, afholdes af Justitsministeriet. Her taler vi om udgifter til husleje, centerpersonale, forplejning, lommepenge, undervisning og lægebehandling.

Som det fremgår af aktstykket, er den eksisterende bevilling til underhold af asylsøgere på 396 mio. kr., og der søges om en forhøjelse med 272 mio. kr. Teknisk set er der tale om en overførsel fra Finansministeriets flygtningereserve. Det fremgår udtrykkeligt, at ændringsforslag til finansloven af merudgifter til flygtningeformål afholdes af denne reserve.

Udgifterne til underhold af asylsøgerne har naturligvis snæver sammenhæng med de ind-

rejsetal, som vi har set igennem de seneste måneder. De forventede samlede udgifter for Justitsministeriet i år var på tidspunktet for aktstykkets udarbejdelse opgjort til ca. 688 mio. kr. I lyset af udviklingen i den periode, der er forløbet siden aktstykkets udarbejdelse, forventer Direktoratet for Udlændinge nu, at der bliver behov for yderligere en justering af den samlede bevilling for 1992, formentlig på ca. 10 mio. kr. Endvidere vil der kunne blive tale om merudgifter i forbindelse med oprettelse af yderligere et asylcenter til registrering af nyankomne asylsøgere.

Man kan sige, at med et rundt tal er udgifterne til præasylfasen i år således 700 mio. kr. Det er selvfølgelig svært for ikke at sige næsten umuligt at forudse udgiftsudviklingen længere frem i tiden. Den økonomiske side vil også kunne komme til at præge den offentlige debat i urimelig grad, men på den anden side kan vi ikke overse, at med den udvikling, vi oplever for tiden, er der en mærkbar samfundsøkonomisk virkning.

På finanslovforslaget for næste år er der i øjeblikket afsat knap 1 mia. kr. til underhold af asylsøgere. Denne budgettering forudsætter imidlertid et gennemsnitligt belæg på asylcentre på ca. 8.000. I dag er der ca. 9.700 indkvarteret på asylcentre, og budgetteringen må derfor allerede nu anses for urealistisk.

Derfor vil jeg sige: Hvis man som regneeksempl lægger til grund, at indrejsetallene næste år fortsætter som gennemsnittet i de seneste tre måneder og forholdene i bl.a. Jugoslavien fortsat vanskeliggør færdigbehandlingen af asylansøgninger, vil Justitsministeriets udgifter næste år kunne blive anslået til mellem 2 og 3 mia. kr. Der er tale om en ganske væsentlig forøgelse, men som sagt skal tallene tages med et betydeligt forbehold.

Fremskridtspartiet har en række betragtninger om asylsøgere og kriminalitet i den sammenhæng. Jeg skal ikke sige meget om det. Som det også er fremgået af den offentlige debat, er det et problem, jeg tager meget alvorligt, og der er også taget en række initiativer til at forebygge kriminalitet, der udgår fra asylcentre.

Jeg vil så nævne, at jeg for nylig har ladet foretage et rundspørge til seks af landets politikredse. Rundspørgt viser, at politimestrene generelt set ikke betragter kriminalitet forøvet

[Justitsministeren]

af asylsøgere som noget stort problem. Alene for så vidt angår butikstyverier synes der at være tale om uforholdsvist mange sager, der involverer asylsøgere. Det mener jeg er uacceptabelt og beklageligt, og det er også her, vi sætter ind. Det afgørende er, at myndighederne gør alt, hvad de kan, og det vil navnlig sige: Alt, hvad de kan, for at fremskynde sagsbehandlingen i de sager, hvor asylsøgere har begået kriminalitet. Sådanne initiativer er allerede taget bl.a. i Direktoratet for Udlændinges sagsbehandling.

Jeg er bekendt med, at Fremskridtspartiet har anmeldt en forespørgsel, som netop går ud på, hvilke ændringer af udlændingeloven regeringen agter at foreslå på baggrund af stigningen i antallet af indrejste spontanasylsøgere, og derfor mener jeg også, at en mere detaljeret redegørelse og debat fra min side hører hjemme i forbindelse med Folketingets behandling af den forespørgsel, der kommer her på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Justitsministeren havde travlt med at klandre Fremskridtspartiet for det ordvalg, vi har brugt i bemærkningerne. Justitsministeren mente, at det var uværdigt, at vi har brugt begreber som lykkejægere, bander af kriminelle og velfærdsflygtninge, hvorefter justitsministeren to minutter senere bekræfter, at det jo netop er det, der er tale om. Justitsministeren bekræfter, at der udgår kriminalitet fra asylcentre, justitsministeren bekræfter, at der er tale om omfattende butikstyverier.

Jamen hvad er det andet end bander af kriminelle? Det har været fuldstændig kortlagt. Der er ikke tale om jugoslaver; der er fortrinsvis tale om russere, som helt systematisk udnytter den danske lovgivning til at søge ophold i Danmark. Man har offentligt erklæret, at man tager da til Danmark. Det kan godt være, at man ikke får opholdstilladelse, man ved godt, at man ikke får opholdstilladelse, men den tid, man er i Danmark, er jo gået godt. Der er god mad i Danmark, der er behagelige forhold. Det er ikke andet end lykkejægere, som er ude på at komme steder hen, hvor der er behageligt, og hvor der er godt at være.

Det, vi klandrer justitsministeren og Folketingets flertal for, er, at det er justitsministeren

og Folketingets flertal, der bærer det meget, meget betydelige ansvar, det tunge ansvar for, at konsekvensen af, at man tillader lykkejægerne, de kriminelle, at blive her i landet, og ikke øjeblikkelig udviser dem, er, at så generaliserer man, og så kommer det til at hvile på hele befolkningen. Hvis man var ærlig, og hvis man sørgede for at afvise alle de uønskede lykkejægere og kriminelle, så kunne vi tage en saglig og reel debat om de rigtige flygtninge, som selvfølgelig skal behandles ordentligt.

Så er det, justitsministeren siger: Jamen vi har en lovgivning, den har nogle økonomiske konsekvenser, og det må Fremskridtspartiet også kunne forstå. Justitsministeren ved, at Fremskridtspartiet siden 1983 har tigget og bedt om at få de faktiske oplysninger, og man nægter konsekvent at give os dem.

Justitsministeren (Engel):

Jeg har aldeles ikke bekræftet Fremskridtspartiets oplysninger. Det, jeg gav udtryk for, var, at der desværre i et vist omfang foregår kriminelle handlinger blandt asylansøgere, og at det, som det er fremgået af den høring, vi har lavet med politimestrene, primært har været en række tyverier fra forretninger og andre steder. Men det er noget ganske andet, end når man som Fremskridtspartiet i bemærkningerne til sit forslag skriver det, som jeg citerede, nemlig at ansøgerne er lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle bander.

Det, jeg bebrejder Fremskridtspartiet, er ikke, at man rejser en diskussion om kriminelle asylansøgere: Hvad stiller vi op på det område, uden at vi skal overdimensionere problemet? Det, jeg bebrejder Fremskridtspartiet, er, at der ikke i bemærkningerne overhovedet levnes plads til de krigens ofre, der kommer her til vores land, som kommer fra områder, hvor bomberne regner ned, som har været udsat for tortur og mishandling. Dem er der ikke plads til i Fremskridtspartiets forslag, og det er efter min opfattelse udtryk for en holdning, som jeg ikke kan acceptere. Det var det, jeg pegede på.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Når nu justitsministeren selv kommer ind på kriminaliteten blandt udlændinge, vil jeg godt spørge justitsministeren – og jeg ved, at ministeren er bekendt med, at jeg i årevis har stillet

[Pia Kjærsgaard]

spørgsmålet til justitsministeren – om der dog ikke kunne fremskaffes en statistik på det her område, ikke bare i seks politikredse, for det kan man ikke bruge til så forfærdelig meget uden for de enkelte politikredse, men en samlet statistik. Og jeg vil godt have ministerens svar på, om han snart agter at iværksætte sådan en undersøgelse, for i Fremskridtspartiet er vi lige så interesseret i at få de konkrete tal på bordet, som jeg håber at ministeren og resten af regeringen er.

Så vil jeg godt sige noget, som jeg er sikker på at vores finanspolitiske ordfører kommer mere ind på. Og, må jeg sige til justitsministeren, lad nu være med at foregøgle noget, der er forkert. Vi har jo været med til at bevilge penge, hvor vi mener pengene gør mest gavn, netop i de lejre, som bliver oprettet i forbindelse med Eksjugoslavien. Så jeg synes ikke, det er rimeligt, at ministeren står og klandrer Fremskridtspartiet nærmest for at være ubarmhertig eller noget af den slags.

Justitsministeren (Engell):

Når det gælder det statistiske grundlag, vil det fremgå af svar, jeg har afgivet til Folketinget. Så vidt jeg erindrer, er det oven i købet Fremskridtspartiets retspolitiske ordfører, hr. Tom Behnke, der har rejst spørgsmålene. Derfor vil det være fremgået, at rigspolitichefen for tiden overvejer, hvordan man kan forbedre det statistiske grundlag, herunder også i relation til det spørgsmål, fru Pia Kjærsgaard stiller.

Og så blot den bemærkning, at det, vi diskuterer i dag, ikke er en generel hverken Jugoslaviendiskussion eller generel debat om vores udlændingelovgivning. Men vi diskuterer det simple forhold, at vi nu her i landet har en lovgivning på asylområdet, og at konsekvensen af det stigende indrejsetal har været og er, at udgifterne er steget, og at de fortsat vil stige. Det har affødt en ansøgning fra min side til Folketingets Finansudvalg, og derfor er det set med mine øjne en lidt meningsløs diskussion, for der er vel ingen, der forestiller sig, at man til de asylansøgere, der er kommet ind i landet, og som efter loven har et krav på at få deres sager behandlet, pludselig skulle sige: Nu vil vi ikke modtage de pågældende, nu må vi sende dem ud igen, for nu er der ikke afsat økonomiske bevillinger hertil. Kort sagt, det er et finanslovsøkonomisk spørgsmål, som vi her beskæf-

tiger os med, og det er dér jeg synes, der mangler sammenhæng i Fremskridtspartiets argumentation.

Jeg kan forstå, man diskuterer udlændingelovgivning, det er én ting. Men den lovgivning, der er vedtaget – uanset hvor Fremskridtspartiet så befinder sig, om man er med eller ej – er både jeg og Folketinget forpligtet til at respektere, og den har så nogle økonomiske konsekvenser. Det er det, der fremgår af aktstykket.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når vores udlændingelov diskuteres både i den offentlige debat og i Folketinget, så er det eneste, man har at sige til Fremskridtspartiets argumenter, at råbe racister efter os, at råbe, at vi er menneskefjendske. Når vi så prøver at bede om tal for, hvor mange penge det koster, så får vi at vide, at det kan man ikke få, for de oplysninger har man desværre ikke. Vi vil gerne have at vide, hvor meget kriminalitet der er. Så får vi at vide, at det kan vi ikke få oplyst. Nu overvejer rigspolitichefen at indhente de oplysninger.

Justitsministeren vil vide, at når hr. Tom Behnke var i stand til at få de besvarelser, så skyldes det jo, at hr. Tom Behnke ad anden vej fik at vide, at de oplysninger findes, men det er justitsministeren, der nægter at fremlægge dem for Folketinget. Og hvorfor? Fordi kendsgerningerne er så hårrejsende, at det flertal i Folketinget, der står bag den nuværende udlændingelov, ville blive smidt på porten øjeblikkeligt, hvis den danske befolkning fik kendskab til de her ting.

Med hensyn til, om Fremskridtspartiet bryder sig om flygtninge og vil hjælpe dem, hvor bomberne hagler ned, som ministeren siger, så ved justitsministeren, at Fremskridtspartiet ingen betænkeligheder havde, da det gjaldt om at bevilge 120 mio. kr. til oprettelse af flygtningelejre i området, fordi det er dér, man kan hjælpe.

Men justitsministeren fortæller: Ja, næste år skal man bruge et sted mellem 2 og 3 mia. kr. bare i Justitsministeriet. Prøv at tænke på, hvad de penge kunne have gjort af menneskelig lykke og gavn nede i området. Det er tusindfold flere mennesker i stedet for de lykkejægere og de kriminelle bander, som vi i øjeblikket ofrer penge på at huse; så kunne vi ha-

[Kim Behnke]

ve hjulpet folk dernede, hvor nøden er størst, og ikke de russere og andre, der synes, det er hyggeligt at være på ferie i Danmark og så i øvrigt bestjæler den lokale brugs, indtil man bliver smidt ud efter en 13-14 måneders sagsbehandling. Det er det, der er en skændsel, og hvis man skal tale om menneskelighed, så er det flertallet i Folketinget, der er umenneskeligt, i og med at man ofrer penge på lykkejægerne og de kriminelle frem for at hjælpe dem, som har hjælp behov, dem, der er dernede, hvor bomberne regner ned. Men det ønsker man ikke.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil godt hænge mig lidt i den statistik, som jeg håber vi alle sammen ønsker skal komme med de rigtige tal. Nu nævner justitsministeren rigspolitichefen. Jamen er det ikke sådan, at det er regeringen, der skal bede Danmarks Statistik om at komme med en statistik på de forskellige områder? Det er vel ikke rigspolitichefen, der bare kan bestemme, om der skal komme en statistik, der må vel også nogle bevillinger til. Der må vel komme noget konkret fra regeringen, altså et påbud direkte fra regeringen om, at nu fremskaffer vi de korrekte tal, som garanteret findes i Danmarks Statistik. Men vil man sætte den undersøgelse i gang?

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage ved ordførerrækken.

Dorte Bennedsen (S):

Vi har igennem årene været vant til ganske meget fra Fremskridtspartiets side, når talen var om et område som flygtningepolitikken. Men jeg må sige, at de bemærkninger, der ledsager dette beslutningsforslag, overgår dog det meste af, hvad jeg har set, i uanstændighed.

Jeg kan, hvad ikke er så vanligt i øvrigt, ganske tilslutte mig ministerens stærke bemærkninger om disse ting. Ministeren bragte et enkelt citat, og jeg vil godt føje til, at jeg finder det uacceptabelt og uværdigt, og jeg ved ikke, hvilket ord jeg skal bruge, når Fremskridtspartiet i bemærkningerne tillader sig at påstå, at ud af de mellem 9.000 og 10.000 asylansøgere, vi har fået i år, er der tusinder, der er kriminelle. Det står i bemærkningerne, og det er en på-

stand, som er grebet aldeles ud af den blå luft, og som Fremskridtspartiet ikke har noget som helst belæg for. Heller ikke den evigt gentagne påstand om vor alt for slappe udlændingelov har hold i virkeligheden. Men det er korrekt, at vi – og verden – for øjeblikket oplever to typer af flygtninge: flygtninge på flugt fra krig, fra forfølgelse, politisk forfølgelse, og så har vi det, som vi andre kalder sultflygtninge, folk, der flygter fra hungersnød, fra sult, fra fattigdom. Det er det, som Fremskridtspartiet så klædeligt kalder bekvemmeligheds- og velfærdsflygtninge.

Socialdemokratiet er enig i, at sultflygtninges problemer ikke kan løses ved, at man tager dem til Danmark, til Europa eller til andre lande; de kan kun løses, disse problemer, ved en massiv bistand ude i regionerne, hvor de kommer fra. Men her har vi jo også gennem årene måttet konstatere, at Fremskridtspartiet ikke har syntes, at det var en god idé. Partiets holdning til dansk ulandsbistand er jo rimelig velkendt.

Om aktstykket skal jeg blot sige til ministeren, at det støtter Socialdemokratiet, for alt andet ville jo være uanstændigt. Vi har et regelsæt for, hvorledes de mennesker, der kommer hertil, skal behandles. Det regelsæt eksisterer. Det nye, der er, er den helt ulykkelige situation, at vi for første gang siden Anden Verdenskrig oplever et Europa i krig, og det giver selvsagt flere mennesker på flugt.

Må jeg til sidst sige til ministeren, at da vi indgik forliget i juni måned om udlændingeloven, indgik det også i forliget, at sagsbehandlingstiden for asylsager skulle nedsættes til 8-9 måneder, og ministeren kom i august eller september med et aktstykke, hvor han søgte og fik bevilget flere ressourcer. Og det var fint, så vidt jeg kunne vurdere det, i forhold til den situation, vi havde i juni. Men nu har vi fået et væsentlig større antal asylansøgere i landet, og jeg forventer, Socialdemokratiet forventer, at ministeren lever op til målsætningen om de 8-9 måneder, og det må, så vidt jeg kan se, også betyde, at vi skal have flere ressourcer til sagsbehandlingen.

Og så en allersidste bemærkning: Ingen af os ved, hvad der sker de kommende måneder. Tingene kan udvikle sig i en dramatisk retning. Vi ved det ikke. Men jeg synes ikke, at det her i midten af november er et rimeligt grundlag at

[Dorte Bennedsen]

vurdere næste år på at tage gennemsnittet af de sidste tre måneder i år. Ministeren foretog sig faktisk nogle ting på visumområdet, som nedbragte strømmen af flygtninge til Danmark, og derfor er de tre måneder, altså også den tid, der går forud for dette tiltag, vel ikke noget rimeligt grundlag, når man skal vurdere tingene for 1993. Men det er klart, at der er ingen af os, der ved, hvordan verden kommer til at se ud i det jugoslaviske område i de kommende måneder, og vi må selvfølgelig holde det nøje under overvejelse og nøje følge udviklingen, men vi ser som sagt gerne, at ministeren fortsat sikrer det, han lovede i udlændingeforliget, nemlig en forkortet sagsbehandlingstid.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen kunne ikke finde ord for sin harme over Fremskridtspartiets synspunkter. Det giver ikke anledning til problemer i Fremskridtspartiet. Fru Dorte Bennedsen tager specielt et punkt frem, nemlig vores påstand om, at tusinder af de flygtninge, udlændinge, der opholder sig i Danmark, deltager i forskellige former for kriminalitet. Fru Dorte Bennedsen siger, at det passer ikke, det er uden hold i virkeligheden. Så må jeg bede fru Dorte Bennedsen om at dokumentere sin påstand. Kendsgerningen er jo, at der findes ikke oplysninger, for justitsministeren nægter at give de oplysninger, i hvert fald til Folketinget. Det kan godt være, at justitsministeren har givet oplysningerne til fru Dorte Bennedsen, og så kan det være, at fru Dorte Bennedsen kan delagtiggøre Folketinget i dem. Hvis fru Dorte Bennedsen kan dokumentere, at der ikke er tale om tusinder, så skal jeg være den første til at trække den bemærkning tilbage, men før den dokumentation foreligger, fastholder vi den påstand, at der er tale om tusinder af udlændinge, der deltager i kriminelle handlinger. Hvis fru Dorte Bennedsen gør sig den ulejlighed at henvende sig på en politistation efter eget valg – læs så døgnrapporten! Eller læs dagbladene! Vi kan da godt holde læsetime her og læse op af, hvad der foregår af kriminelle handlinger i dette land, hvor udlændinge er indblandet, og det hober sig altså desværre op til tusinder af tilfælde.

Fru Dorte Bennedsen siger, at det er uanstændigt ikke at bevilge pengene. Ja, jeg skal

ikke deltage i en klargøring af fru Dorte Bennedsens vokabularium, men ordet uanstændigt dækker i denne forbindelse efter vores mening det, der sker over for den danske befolkning, slapheden, hvor man tillader, at kriminelle og forskellige former for organiserede lykkejægere pumper det danske samfund, og danske skatteydere skal tvunget bidrage til dem. Det er uanstændigt.

Justitsministeren (Engell):

Det var en enkelt bemærkning til fru Dorte Bennedsen vedrørende mit regneeksempel. Nu gjorde jeg opmærksom på, at der selvfølgelig er forbundet stor usikkerhed med at forudse udviklingen i det kommende år, men jeg vil gøre opmærksom på, at det tal, jeg nævnte, altså det forhold, at vi i år til asylfasen må forudse udgifter på en cirka 700 mio. kr., og at jeg næste år forudså udgifter stigende til mellem to og tre mia. kr., hviler på et, mener jeg, ædrueligt skøn, for hvis vi forudsætter, at indrejsetallet i det kommende år svarer til gennemsnittet af de sidste tre måneder – og her skal vi så være opmærksom på, at der bliver jo en forøgelse af udgifterne, for der vil være et antal, der er kommet ind i år, der så også er her i landet næste år – så vil det svare til ca. 2.000 indrejssende om måneden, dvs. 24.000 på et år, og det vil give udgifter i størrelsesordenen ca. 2,7 mia. kr. og et centerbelæg på ca. 23.000, når vi når frem til slutningen af det kommende år. Men hvis vi forestiller os, at situationen ændres, sådan at tallene bliver det halve, altså indrejsetal på ca. 1.000 om måneden, så vil det give udgifter i størrelsesordenen 2 mia. kr. og et centerbelæg ved slutningen af næste år på ca. 17.000. Jeg mener, det er en rimelig vurdering, at udgifterne bliver i den størrelsesorden. Det skal vi ikke lægge skjul på, det kan vi heller ikke. Vi må se det i øjnene, og det er selvfølgelig også noget, man bør være opmærksom på i forbindelse med de igangværende finanslovdraftelser. Her taler vi om en væsentlig udgiftsstigning for det danske samfund – mellem en to- og tredobling alene til asylfasen i forhold til i år.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er helt enig med ministeren i, at der vil blive tale om forøgede udgifter næste år. Min

[Dorte Bennedsen]

[Dorte Bennedsen]

bemærkning i kik kun på, om det var rimeligt at tage de sidste tre måneder også. gang op fra dem. Det var meget høje tal, der var tale om i august, september. Tallet er bragt ned, men det er nok mere en strid om ord, ikke om tal.

Til hr. Kim Behnke vil jeg blot sige, at Fremskridtspartiets form for talgymnastik har lang erfaring lært mig, at jeg ikke skal gå ind i, men når han reagerer på, at jeg bruger ordet uanstændig, så vil jeg gerne stille hr. Kim Behnke det spørgsmål: Hvis nu det samlede Folketing følger Fremskridtspartiet og stemmer i dette aktstykke ned, hvad har hr. Kim Behnke så tænkt sig med de mennesker, der konkret nu sidder i disse centre, og som skal have tag over hovedet, mad på bordet osv. osv.? Det var i den relation, jeg brugte ordet uanstændig, og det vil jeg stå ved til hver en tid.

(Kort bemærkning)

Kim Behnke (FP)

Fru Dorte Bennedsen vil ikke deltage i Fremskridtspartiets tallege eller talgymnastik. Jeg forstår, at fru Dorte Bennedsen efter min udfordring med det samme har kastet håndklædet i ringen, og jeg vil sige, at jeg udfordrer fru Dorte Bennedsen med påstanden om, at der er tusinder af udlændinge, der deltager i kriminelle handlinger. Fru Dorte Bennedsen må enten dokumentere, at det er ikke tusinder eller hvad jeg så kan forståer tilfældet, ellers er nu kapitulerer og siger, at Fremskridtspartiet har ret. Fremskridtspartiet i de sidste mange år kommet med forudsigelser om, hvordan det vil gå på udlændingområdet, og hver gang har man benævnt os som racister, menneskefjendske osv., men hver eneste gang er ikke alene vores værste anelser gået i opfyldelse, det er blevet meget værre, hvilket justitsministeren også bekræfter i dag med milliardudgifterne til modtagelse af udlændinge næste år.

Fru Dorte Bennedsen: Hvad skal vi gøre med alle de mennesker, der sidder i centrene? Det første, man kunne gøre, var at få alle de mennesker, som blot er lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle, udvis af landet med øjeblikkelig virkning, og hvis ministeren så kommer med et aktstykke og beder om penge til underhold af de øgte flygtninge, der så tr tilbage, stemmer Fremskridtspartiet selvfølgelig for det, men vi giver ikke bevillinger til alle lykkejægerne og de kriminelle.

(Kort bemærkning)

Dorte Bennedsen (S)

Jeg tror, at de mennesker, jeg kender, der oftest tager ordet racisme i deres mund, just er Fremskridtspartiets medlemmer. Nu står hr. Kim Behnke her igen og siger, at vi beskylder ham og Fremskridtspartiet for at være racister. Hr. Kim Behnke har aldrig nogen sinde hørt mig beskylde hverken ham selv eller hans parti for at være racister. Jeg synes, det er et ord, som det ikke er klogt at bruge, men jeg har hørt hr. Kim Behnke og andre fra Fremskridtspartiet bruge det mange gange.

Når jeg reagerer på Fremskridtspartiets tal, er det, fordi jeg husker en tidligere diskussion, hvor vi fik at vide, at de asylansøgere, der kom her til landet, var kriminelle, og at det kunne man bare se, nede på Politigården. Sagen er den, at de, der kommer til landet uden visum, kommer under arrest, indtil deres papirer er i orden, men det er jo ikke et udtryk for, at de er kriminelle; det ville Fremskridtspartiet ikke erkende i diskussionen dengang.

Selvfølgelig er der kriminalitet blandt de udlændinge, der bor her i landet, ligesom der er kriminalitet blandt danskere, og kriminalitet for man altid tage afstand fra, men efter de tal, der har været til min rådighed, er der ikke belæg for, at kriminaliteten blandt udlændinge er højere end kriminaliteten blandt danskere.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde)

John Vinther er tilbage ved ordforertrækken.

John Vinther (KF)

Jeg deler fuldt ud de betragtninger, som både fru Dorte Bennedsen og justitsministeren er fremkommet med om tonen i bemærkningerne til dette beslutningsforslag. Dem, der kender Fremskridtspartiets generelle holdning til flygtninge og indvandrere, skulle den ikke komme bag på, men når det alligevel undrer mig lidt, at tonen er så modbydelig, er det, fordi jeg ikke rigtig kan finde nogen harmoni med de betragtninger, som især fru Pia Kjærsgaard gjorde sig til talsmand for i juli-august måned dette år, hvor vi alle sammen fik at vide, at flygtninge fra Jugoslavien var de rigtige flygtninge, som vi skulle hjælpe; nu end pludselig fåt det til lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle. Jeg synes, det er noget af en køv-

[John Vinther]

ding, Fremskridtspartiet har præsenteret os for i dag.

Der er ikke nogen tvivl om, at det er et følelsesladet emne, og at det er fantastisk let at forfalde til at ifftage de holdninger, som modpartnerne normalt forfalder til, nemlig at man enten synes, at Danmark skal tage imod alle, der banker på vores dør, eller det modsatte, som Fremskridtspartiet tilsyneladende mener, nemlig at vi skal leve i vores egen lille verden og i øvrigt lade de andre sejle deres egen sø. I Det Konservative Folkeparti deler vi ikke nogen af de to holdninger. Vi mener selv, at vi har den rigtige, den sunde og den afbalancerede holdning, når det gælder flygtningepolitikken.

Vi er ikke så naive, at vi tror, at alle, der ønsker asyl i Danmark, også reelt er forfulgt i deres hjemlande. Vi er også opmærksomme på de problemer, der nu forefindes i relation til et fald af de nuværende asylsøgere, hvilke problemer justitsministeren har redegjort for, og jeg kan fuldt ud tilslutte mig justitsministerens betragtninger. Men på den anden side erkender vi altså, at Danmark er et civiliseret land, og at vi som et sådant har en forpligtelse til at hjælpe mennesker i nød, herunder også at tage imod mennesker, der på grund af krigstilstande og forfølgelse er nødsaget til at flygte fra deres hjemlande.

Jeg kommer i øvrigt til at korrigere forslagsstillerne, der i bemærkningerne anfører, at Danmark i 1992 modtog 10.000 flygtninge; det ved vi endnu ikke noget om. Foreløbig modtager vi et antal asylsøgere, men om de så senere får flygtningestatus, må tiden vise.

Hvis det ikke allerede er gået op for forslagsstillerne, kan jeg anføre, at den konservative gruppe ikke kan støtte forslaget, men at vi tværtimod kan støtte aktstykket, som er den logiske følge af, at vi nu engang har pataget os at modtage et antal asylsøgere.

(Kort bemærkning)

Kim Behnke (FP) Der var en ting, der undrede mig i den konservative ordførers tale og det var, hvor alle pressemeddelelserne, som den konservative pressetjeneste udspyr med ca. 13-14 dages mellemrum om, at udlændingeloven nu skal strammes op, har vi skal have del i kriminelle smidt ud af landet, og at vi nu må sørge for at

få gjort noget ved tingene, var blevet af. Hvis der er noget, som en modbydeligt for nu at citere den konservative ordfører er det da, at man siger et i pressemeddelelserne og noget andet fra Folketingets talerstol; det er da så uvederhæftigt, som noget kan være. Giv dog bare 1, 2 eller 3 eksempler på, hvor bemærkningerne er modbydelige! Hvis det er omtalen af lykkejægere, velfærdsflygtninge og de kriminelle, skal Fremskridtspartiet gerne dokumentere det med avisartikler og interview med flere af de russiske flygtninge, der uden at blinke meddeler, at grunden til, at de er taget til Danmark, er, at de ved, at der vil gå en 12-13 måneder, og at de i den tid har det hyggeligt; de må siges at være lykkejægere.

Med hensyn til kriminaliteten har justitsministeren dokumenteret, at det er et problem med det stigende antal butikstyverier, og det kan da ikke være modbydeligt at referere virkeligheden; det er virkeligheden, det er modbydeligt, og den ønsker vi at få ændret.

Jeg kan forstå på Det Konservative Folkeparti, at man umiddelbart betragter alle, der kommer her til landet, som berettigede asylansøgere, ja, det er næsten lige ved, at den konservative ordfører overgår CD med hensyn til, at vi stort set skal tage imod revl og krat. Konsekvensen vil blive, at mennesker rundt omkring vil søge derhen, hvor der er godt at være, og oven i købet vil en stigende procentdel af dem være kriminelle. Det må ærligt talt være underligt for den konservative folketingsgruppe, at man medvirker til at underminere det danske samfund ved at tillade, at disse mange kriminelle og velfærdsflygtninge kommer her til landet, som trods menneskeligt set er et land, hvor hver eneste gang der er en oplydelse, det er en rigtig ubrugelig borg, og i forhold til det (Kort bemærkning)

Pia Kjærsgaard (FP)

Jeg må sige til hr. John Vinther, at der overhovedet ikke er nogen ændring i Fremskridtspartiets udlændingepolitik, hvis det var det, hr. John Vinther antydede. Hr. Kim Behnke var heroppe lige før i og sagde, at Fremskridtspartiet gerne vil være med til at modtage ægte flygtninge. Men selv justitsministeren har jo udtalt, at de fleste af de flygtninge, som kommer fra det tidligere Jugoslavien, ikke kommer fra de områder, der er borgerkrigshærgede, men fra andre områder.

[Pia Kjærsgaard]

[Medlem af ordfør]

Så vil jeg godt vende tilbage til det med tonen i vores bemærkninger. Hvis det er det eneste, der afholder de andre partier fra at tilslutte sig Fremskridtspartiets forslag, synes jeg, man skulle revurdere sin indstilling til forslaget. Jeg vil f.eks. også fremhæve tonen hos fru Pia Christmas-Møller, der kvit og frit sender pressemeddelelser ud om, at hun nu vil anmode justitsministeren – det er sådan en pudsigt ting at anmode justitsministeren fra sit eget parti – om at gribe ind over for de kriminelle flygtninge. Venstres tre medlemmer af Retsudvalget gør det samme, mens man dog må sige om Fremskridtspartiet, at vi tager opgøret i folketingsalen. Det er overvejende os, der fremsætter de forslag, som Venstre og De Konservative sender pressemeddelelser ud om at de egentlig enige i. Det dér med at sende pressemeddelelser ud til befolkningen og fortælle, hvordan man vil gøre, og så altid trykke på den forkerte knap i folketingsalen er det, nogle kalder populistisk politik. I folketingsalen roser man fru Dorte Bennedsen, fru Ebba Strange, fru Elisabeth Arnold, og det varer nok ikke så længe, før man også begynder at rose fru Mimi Jakobsen for holdningen til udlændinge, men når man udtaler sig i pressemeddelelser, er tonen en helt anden, og det synes Fremskridtspartiet er så hyklerisk, at det næsten ikke er til at klare.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg kunne ikke undgå at høre, at fru Dorte Bennedsen efterlyste statistik, der kunne belyse Fremskridtspartiets påstand om, at de fremmede generelt er mere kriminelle end danskerne.

Af narkotikastatistikken for både 1990 og 1991 fremgår det tydeligt, at specielt de personer, der kommer fra Mellemøsten og omegn, har ca. 7 gange så meget kriminalitet som danskerne.

Ligeledes fik vi en anden statistik af justitsministeren for Station 3's område i København – det er Bellahøj – der viser, at de fremmede udgør 7 pct. af de 10-18-årige, men af den kriminalitet, der bliver begået af den aldersgruppe, tegner de fremmede sig for over 40 pct. Det ses sort på hvidt, at de fremmede generelt er mere kriminelle end danskerne.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg synes, jeg må anholde, at hr. Kim Behnke tilsyneladende lægger mig ord i munden, jeg ikke har sagt. Jeg blev nemlig citeret for at have sagt, at alle, der kommer her til landet, er reelle flygtninge. Det sagde jeg på ingen måde, jeg sagde tværtimod, at dem, vi modtager i øjeblikket, og som Fremskridtspartiet i dette beslutningsforslags bemærkninger kalder flygtninge, er asylsøgere. Det er asylsagsbehandlingen, der skal afgøre, om de pågældende så også kan få flygtningestatus, og det er en logisk følge af et forøget indrejsetal, at der også skal tilføres flere ressourcer til behandlingen. Det er det eneste, jeg har sagt, jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at alle, der kommer til landet, er flygtninge.

Så spurgte hr. Kim Behnke, hvor alle pressemeddelelserne var henne i mit første indlæg. Jeg vil sige det på den måde, at jeg ikke tror, at hr. Kim Behnke kan komme med et eneste eksempel på, at jeg fra Folketingets talerstol har sagt andet, end jeg har været villig til at sende ud som presseudtalelser.

Derudover vil jeg godt sige til hr. Kim Behnke, at jeg er meget villig til en dag at tage en lang debat om hele udlændingepolitikken, men at gøre det i dag – er det ikke at trække lidt for meget på det beslutningsforslag, der her er fremsat?

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg sige, at når man tager i betragtning, at størsteparten af de merudgifter, der er behov for, skyldes den flygtningestrøm, der er kommet fra det tidligere Jugoslavien, og at fru Pia Kjærsgaard tidligere på året fortalte os alle sammen, at der her var tale om reelle flygtninge, så er det da noget af en kovending, når man nu i bemærkningerne anfører: »Konsekvensen af den skarpe danske udlændingelov og myndighedernes langsomme behandling af ansøgerne er, at lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle bander fylder op i flygtningecentrene. Det vil sige dem alle sammen, sådan! Man kan ikke læse bemærkningerne på anden måde, end at det må være alle dem, der er kommet, og det er dårligmodigt tale!»

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

[Dorte Bennedsen]

Nu kom hr. Tom Behnke herop med nogle tal på kriminalitet. Jeg vil medgive hr. Tom Behnke, at for så vidt angår de helt unge er der en meget alvorlig udvikling i gang, men vi kan jo også begynde at overveje, hvorfor der er det. Hvis vi ser på deres uddannelsesmuligheder, deres beskæftigelsesmuligheder og deres muligheder for at få praktik, er de til gengæld også mangefold mere belastet end de danske unge, som i øvrigt også kan have svært ved at få disse pladser. Statistikken viser, at hvis man har et fremmedartet navn eller et fremmedartet udseende, har man stort set ikke nogen muligheder på praktikområdet. Så det er vel ikke så mærkværdigt, at det så kan føre til ubehagelige ting som kriminalitet - det kender vi også fra andre steder - og det bør der sættes ind over for.

Når jeg bad om ordet, var det, fordi hr. Kim Behnke hele tiden talte om disse kriminelle russere og lykkejægere.

I de første 14 dage af november kom der 12 russere til Danmark som asylansøgere. Der kom 500 fra Bosnien-Hercegovina, og så taler Fremskridtspartiet om, at de alle sammen er lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle bånd. Jeg skal hilse og sige, at de fem hundrede, som kom fra det helvede, der foregår i Bosnien-Hercegovina, er det uanstændigt at give det prædikat, ligesom det er uanstændigt, at det skal udgå fra dette Folketing, at asylansøgere, der kommer hertil, er velfærdsflygtninge og kriminelle bånd.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. John Vinther sagde, at det var et fejlagtigt tidspunkt at tage diskussionen om udlændingepolitikken - det kunne vi snakke om en anden dag - og at hr. John Vinther gerne ville stå ved alle de pressemeddelelser, der var udsendt fra den konservative pressetjeneste. Problemet er, at den anden dag aldrig oprinder, og at millionerne og milliarderne fosses ikke ud af statskassen, for der er så mange ingen penge ud af skattebørgernes lomme af. Følgen af, at hr. John Vinther ikke kan tage sig sammen til at gøre tingene konsekvent, er i dette tilfælde næsten 300 mio. kr. Justitsministeren har berettet, hvor galt det vil gå næste år. Når hr. John Vinther har mere travlt med at udsende pressemeddelelser end med at gøre noget ved

f.eks. aktivt at stemme imod her i Folketingssalen, hvad skal de danske borgere, der har verdens højeste skattetryk, og de pensionister, der skal betale for hjemmehjælpen osv., så gøre? Hvad hjælper det, at hr. John Vinther udsender pressemeddelelser, der kun har et eneste formål, nemlig at sikre hr. John Vinthers genvalg, dybest set en hr. John Vinther flintrende ligeglåd med, om det er 300 millioner eller 300 milliarder, Danmark bruger på denne konto, for det er mere bekvemt at sikre sit eget genvalg. Socialdemokratiets ordfører, fru Dorte Bennedsen, inddrog nu spørgsmålet om uddannelsesmuligheder og beskæftigelsesmuligheder for udlændinge og sagde, at de fremmede blev kriminelle, fordi mulighederne var så ringe. Jeg må altså bede fru Dorte Bennedsen om at forklare sig. Er det sådan, at hvis man ingen uddannelse har eller dårligere uddannelsesmuligheder og dårlige beskæftigelsesmuligheder, er det lige pludselig okay, at man bliver kriminel? Der står ingen steder i straffeloven, at den kun gælder for dem, der er i beskæftigelse eller under uddannelse. Det, mindste krav, vi kan stille til de udlændinge, der kommer som gæster til det danske samfund, er, at de afholder sig fra at være kriminelle, mens de er her, og hvis de optræder kriminel, bør de udvises.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal medgive fru Dorte Bennedsen så meget, at der kan være mange grunde til kriminalitet, selv om vi ikke er helt enige i vægtningen af de grunde, der kan være til, at man bliver kriminel. Men en stor tak til fru Dorte Bennedsen skal der da lyde for erkendelsen af, at fru Dorte Bennedsen i sin iver har ladet sig løbe over ende af argumenter, så fik vi da det fastslået.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fru Pia Kjærsgaard, en kort bemærkning, og så slutter jeg de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes, at hr. John Vinther generaliserer

[Pia Kjærsgaard]

[Røstet med stemme]

utrolig meget. Gør det slet ikke noget indtryk på hr. John Vinther, at der rent faktisk er flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, som er vendt hjem, fordi de ikke var tilfredse med forholdene? Gør det slet ikke noget indtryk på hr. John Vinther, at der er nogle der er blevet så sure over, at asylcentre er blevet undersøgt på grund af påståede tyverier, og det viste sig altså, at der var hold i påstandene, at der er returneret til det tidligere Jugoslavien, fordi de ikke ville finde sig i den opførsel fra de danske myndigheders side? Kan man så ikke prøve at adskille tingene og sige, at der ikke er nogen tvivl om, at der er reelle flygtninge blandt dem fra det tidligere Jugoslavien, men at det, som har vakt så stor modstand hos befolkningen, er lykkeridderne og de kriminelle, således som Fremskridtspartiet skriver i bemærkningerne til sit beslutningsforslag. Det vil man ikke acceptere, det er med til at undergrave holdningen til ægte flygtninge i Danmark, og det er hr. John Vinther også med til.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går videre i ordførrækken.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Krigen og dens flygtninge er blevet en del af den europæiske hverdag. Der er krig i et land, som danskerne synes de kender, og som mange danskere har besøgt på talrige turistrejser. At modtage flygtninge fra et krigshærgt land, der ligger så tæt på vores egen dør, og det store antal flygtninge, der i de sidste uger har overskredet de danske grænser, er en ny situation. Vi er i Danmark i en situation, vi ikke har set siden kort efter Anden Verdenskrig, og den er helt anderledes, end da vi vedtog udlændingeloven i 1983. Derfor må der også handles ud fra den omstændighed, at vi er i en ekstraordinær situation. Venstre vedkender vi os, at også Danmark har et ansvar og må bære en del af byrden ved at have flygtninge i Europa. Vi skal først og fremmest hjælpe på stedet, og det gør vi i nært samarbejde med UNHCR, men vi skal også give de flygtninge, der er kommet til Danmark, midlertidigt ly, og det er ikke gratis. Når man læser Fremskridtspartiets bemærkninger til det beslutningsforslag, vi behandler i dag, må man sige, som også de andre partier har sagt, at Fremskridtspartiets menneskesyn

er skåret ud i neon. Man bruger hele to spalter på at fortælle om, hvor kriminelle flygtninge er, og hvordan de får ret til at forlyste sig i Danmark resten af livet. Så har de så meget som sagt, at jeg vil gerne sige helt klart, at det er et menneskesyn, som vi Venstre ønsker at lægge afstand til. Fremskridtspartiet har anvendt så nedværdigende udtryk, at jeg frygter, at Fremskridtspartiet med sine ord er med til at fremme lignende hadske tendenser, som vi f.eks. ser i Tyskland. Der sågs aktioner, ønsker jeg ikke at se i mit fædreland, og jeg tror og håber, at Fremskridtspartiet forregner sig, når det uden videre synes at gå ud fra, at danskerne ikke har forståelse for situationen i Jugoslavien.

Vi Venstre ønsker vi en flytningepolitik, der giver ly til de forfulgte, men vi ønsker ikke en politik, der gør krigens ofre til indvandrere i Danmark. Det er også derfor, at et stort flertal i Folketinget i næste uge vedtager en lov, der netop kun giver midlertidigt ophold til en række jugoslaver, som opfylder nogle kriterier, som FN's Flytningehøjkommissariat har peget på. Vi giver altså et midlertidigt asyl i ordets bedste forstand, vi integrerer ikke jugoslaverne, de skal ikke blive danskere, de skal ikke have hele deres familie til Danmark, men tværtimod bringes i stand til at vende tilbage og opbygge deres eget land, så snart forholdene tillader det.

Jeg tror, at det er præcis den form for flytningepolitik, de fleste danskere finder rimelig og rigtig. Det virker derfor noget barokt, at Fremskridtspartiet fremsætter dette forslag netop på et tidspunkt, hvor vi forhandler et regelsæt, der fuldstændigt opfylder de betingelser, som fru Pia Kjærsgaard tidligere har skitseret for en politik for flygtninge, men Fremskridtspartiet er åbenbart blevet bange for deres egen politik i sommer. Det er så ynkeligt, at partiet nu runder fra, hvad de tidligere har sagt. Så er det så godt, at Danmark har vi hidtil kun modtaget flygtninge, der kommer som enkeltpersoner eller i mindre grupper. De har fået en meget individuel og ressourcekrævende behandling. Den sagsbehandling er ikke mulig med så store grupper, som vi nu ser. Vi er derfor tilfredse med den midlertidige løsning, som vi er blevet enige om, men derfor er vi også nødt til at betale regningen. Vi tror faktisk, at denne flygtninge-

[Birthe Rønn Hornbech]

politik, som sker i samarbejde med FN, og som netop ikke gør flygtninge til indvandrere, er præcis den flygtningepolitik, som danskerne ønsker og har forståelse for. Men samtidig vil jeg gerne tilkendegive, at vi i Venstre ønsker, at reglerne om kriminelle asylansøgere strammes, og derfor har vi henvendt os til justitsministeren med konkrete forslag om, hvordan regler og sanktioner over for kriminelle kan skærpes. Det håber jeg, at også andre partier vil have forståelse for, og jeg håber navnlig, at de kriminelle selv vil forstå, hvor megen skade de gør over for forfulgte landsmænd, ved ikke at følge Danmarks love. At nogen forbryder sig, sker alle steder, det må samfundet skride hårdt ind over for, og Venstre finder, at de, der forbryder sig mod dansk gæstevenskab, omgående bør kunne mærke samfundets misbilligelse, men derfor skal de kriminelle ikke bestemmes over den samlede danske flygtningepolitik.

Venstre må altså stemme imod Fremskridtspartiets forslag.

(Kort bemærkning)

Kim Behnke (FP)

Fru Birthe Rønn Hornbech brugte en del af sit indlæg til at forklare, at danskerne har forståelse for flygtningesituationen, og fru Birthe Rønn Hornbech var helt overbevist om, at der var opbakning i den danske befolkning. Hvis fru Birthe Rønn Hornbech er så sikker i sin sag, hvorfor vil fru Birthe Rønn Hornbech og det ellers så liberale parti Venstre så ikke medvirke til at lade det afgøre ved en folkeafstemning?

Det er da rigtigt, at der nu er forhandlet et regelsæt, der gør det muligt at give midlertidigt asyl, men som fru Birthe Rønn Hornbech også ved, men bekvemt undlader at fortælle, kan de pågældende personer efterfølgende søge asyl, og så er de inde i den traditionelle trødemølle, så hænger vi på dem med statsborgerskab og hele mølevitten efter 6 år, og så er der familiesammenføringer og alt, hvad Folketingets partier i øvrigt mener skal undergrave det danske samfund.

Så mente fru Birthe Rønn Hornbech, at Fremskridtspartiet har lavet en kovending. Det fremgik tydeligt, at fru Birthe Rønn Hornbech læste op af et forberedt manuskript, det er også okay, men hvis fru Birthe Rønn Horn-

bech havde lyttet til debatten, havde fru Birthe Rønn Hornbech sikkert streget de bemærkninger for som det er fremgået, har Fremskridtspartiet intet imod at tage imod ægte flygtninge, hvorimod de kriminelle, som fru Birthe Rønn Hornbech bekræftede kommer her til landet, øjeblikkelig skal hjemsendes. Altså kommer her til landet og ubegrundet søger asyl, skal øjeblikkelig hjemsendes. Hvis Folketinget er parat til det, så vi er sikre på, at de midler, vi bevilger, går til dem, som vitterlig har behov for hjælp, skal Fremskridtspartiet også gerne medvirke til bevillingerne, men i øjeblikket, hvor de penge, vi bevilger, går til underhold af kriminelle, og hvor vores flygtningecentre bliver brugt til oplagring af tyvekoster, er der ingen bevillingen fra Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning)

Birthe Rønn Hornbech (V)

Hr. Kim Behnke har fuldstændig ret i, at jeg læste op af et manuskript. Jeg har nemlig forberedt mig til i dag, og derfor har jeg fået sagt det, jeg ville, og jeg gider ikke spilde mere tid på polemik med Fremskridtspartiet.

Pernille Frahm (SF)

Jeg skal så prøve at gøre det samme, nemlig få sagt, hvad jeg vil. Jeg er ganske enig med justitsministeren i hans beskrivelse af nr. B-20 og især i hans beskrivelse af de bemærkninger, der følger med forslaget. Der er ikke blevet færre flygtninge i denne verden, snarere tvært imod, og ikke nok med, at flygtningeproblemet er rykket ind i selve Europa og rykket tæt på vores egen dør, det er i endnu højere grad end tidligere også blevet vores problem og vores ansvar. Man kan ikke på samme tid gøre vrøvl over en lang sagsbehandling og over, at der ikke skal have asyl, ikke bliver sendt tilbage i en fart, gøre vrøvl over mange og store asylcentre og så forhindre bevillingen til mandskaber, der kan behandle sagerne, og give en ordentlig modtagelse. Snarere skulle vi først som sidst indstille os på øgede bevillinger til flere og mindre asylcentre, og til, at personalet i Røde Kors centre også kan bidrage til et bedre møde mellem den lokale befolkning og asylsøgerne og det med undgå misforståelser og konfrontationer

[Pernille Frahm]

og umuliggøre en bedre integration af de asylsøgere, som kommer igennem det meget snævre nåleøje, det er at blive anerkendt som flygtning i dette land. En bedre integration fremmes bedstemt ikke af Fremskridtspartiets uhyrlige påstand om, så at det nemlig kælgere, velfærd, flygtninge og kriminelle bander, der fylder vores asylcentre, og at de oplever opholdet her som en slags ferie. Ingen, der har sat sine ben i et asylcenter, vil kunne påstå, at det skulle kunne forveksles med en ferie at opholde sig dér. Fremskridtspartiets påstande kan sammenlignes med det gamle ordsprog om, at en dære kan spørge om mere, end ti visse orker at svare på.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Pernille Frahm deltog i konsensusocialismen om justitsministerens indlæg ved at erklære sig enig. Jeg skal gøre fru Pernille Frahm opmærksom på, at det bestemt ikke, hvad jeg er fremgået af debatten, er justitsministerens eller, som fru Birthe Rønn Hornbech meget klart har udtalt, det, regeringens mening, at disse jugoslaver skal integreres i det danske samfund, så når fru Pernille Frahm gerne vil have nogle flere offentligt ansatte i centrene, der kan integrere de pågældende mennesker i det danske samfund, så skal fru Pernilles Frahm være opmærksom på, at det altså ikke er det, fru Pernille Frahm meningsfællene i regeringen, nemlig Det Konservative Folkeparti, mener. Der mener man som man har indgået en aftale om, at de pågældende under ingen omstændigheder skal integreres, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde. Der skal bare være her indtil de bliver fred. Så det er ingen grund til at ansætte flere til at integrere dem i det danske samfund, når det ikke er meningen, at de skal det. I tvivl om det, så vil jeg gerne sige til fru Pernille Frahm, jeg kan forstå, at enighedens ikke, varet det længer end, så halvejs, når fru Pernille Frahm's manuskript, så spørgsmålet er, hvem man skal stole på. Jeg har i den forbindelse mest tilbøjelighed til at stole på SF og ikke på fru Birthe Rønn Hornbech. De skal da integreres, de skal da blive i det danske samfund. Nu laver man så en eller anden juridisk, spidsfindig ændring i vores lovgivning, som bare betyder, at tidspunktet for, hvornår de kan søge asyl, bliver udskudt. Men de skal selvfølgelig

[Bemærkning af]

integreres, og der for, det helt, det, som justitsministeren, fru Birthe Rønn Hornbech, De Konservative og Venstre isåvrigt står for i den sag. Men det er prisværdigt, at SF at sige, at det er meningen, at de skal integreres hele banden, og at det er meningen, at de skal integreres i Danmark, og det er det, som det er meningen, at de skal integreres i Danmark. (Kort bemærkning)

Pernille Frahm (SF):

Hr. Kim Behnkes forvirring må stå for hr. Kim Behnkes egen regning. Det må være hans eget problem.

De mennesker er her, de er her i landet. Og når de er det, gælder det om at få tingene til at fungere på den bedst mulige måde, og det er ikke gratis.

Pia Kjærsgaard (FP):

Igennem tiderne er der blevet sagt utrolig meget om Fremskridtspartiets holdning til den danske udlændingelov, og ikke mindst fra den danske talerstol er skiftende politikere gået til angreb på os for vores holdning til loven.

Man må også i dag konstatere, at der findes et eneste oppositionsparti i Folketinget, og det er Fremskridtspartiet. Det er sørgeligt, men det er et faktum.

Justitsministerens aktstykke til Finansudvalget skulle på traditionel formel vis gennem Finansudvalget, hvor man jo bare bevilger – undtagen med Fremskridtspartiets stemmer – hvorefter der i denne omgang skulle udbetales yderligere 274 mio. kr. til dækning af merudgifter til de mange tusinde asylsøgere. Dette beløb skal dække et antal asylsøgere på ca. 10.000, og det regnestykke er måske ikke helt forkert, selv om der også figurerer et tal på 13.000. Men ingen kan vide det med sikkerhed.

Årsagen til dette løb kendes. Det drejer sig jo ikke kun om asylsøgere fra det tidligere Jugoslavien, nej, det dækker også asylsøgere fra Østeuropa, der i Danmark kører rundt i egne biler, laver indbrud, stjæler i forretningerne, og også telefonledninger og der flere, der er ekspertens sag.

Vores dårlige udlændingelov åbner for alle, der ønsker asyl. Det er ikke alle, der får det, men med mindre deres ansøgning er næsten hundrede procent ubegrundet, får de alle lov at opholde sig her i rum tid, og så kan de senere appellere og trække tiden endnu længere ud, lige til der er en eller anden politiker, der

[Pia Kjærsgaard]

bliver svag i knæene, og kræver ophold for vedkommende plus familie af det, man kalder humanitære grunde. På den måde har ansøgnin-gen kostet de danske borgere tusinder af kroner. Derefter starter reintegrationen, som koster nye tusinder af kroner. Og så der ikke er arbejde at få i Danmark, koster denne fremmede person i resten af sin levetid dan-skerne masser af tusinde kroner hvert år.

Det er bl.a. det, Fremskridtspartiet gang på gang har vendt sig imod, og det er derfor, vi fortsat angriber udlændingeloven og de særlo-ve, der laves for forskellige folkeslag på be-kostning af danske borgere. Vi er således fuld-stændig og helt aldeles uenige med andre par-tier i, at danske borgere må acceptere arbejds-løshed til fordel for disse mange fremmede menneskers ophold her i landet.

Justitsministerens aktstykke er jo en forløber for, hvad der i de kommende år kan forventes af krav og bevillinger. Det har justitsministe-ren i øvrigt også lige bekræftet over for Folke-tinget, men fortsat uden Fremskridtspartiets stemmer. Det er rent faktisk det, vi har foreslå-et Tingets andre partier at gøre, nemlig at næg-te at bevile flere penge, det vi mener, at akt-stykket skal trækkes tilbage. Og vi mener, at en skærpelse af udlændingeloven er det, vi har behov for. Vi har peget på disse ting, og ved at få bragt tingene til et mere offentligt kendskab håber vi naturligvis, at flere danskere vil få ø-jnene op for, hvad deres penge bruges til, og at det er en af grundene til, at vi har verdens høje-ste skattetryk.

Forestillede vi os, at vores udlændingelov var indrettet således, at alle, der søgte asyl her i landet, kun fik midlertidig, tidsbegrænset op-holdstilladelse, ville meget være sparet, men sådan er det jo desværre ikke. Det er sådan, at alle har ret til at søge permanent opholdstilladelse, efter at deres asylansøgning er accepte-ret. Og selv om Folketinget laver en særløv om midlertidig opholdstilladelse har alle ansøge-re bagefter ret til at søge det ændret til et per-manent ophold. Det er faktisk «Kejserens nye Klæde», vi her er vidne til.

Mens justitsministeren ansøger om tillægs-beløb ønsker Fremskridtspartiet stadig, at der iværksættes en indsats i det tidligere Jugoslavi-en af humanitær art. Hvad det angår, er der ingen problemer med Fremskridtspartiet, og det ved Folketingets partier og justitsministe-

ren i øvrigt også udmærket. Det er dyrt at have mange tusinde mennesker indkvarteret her i landet, og de samme beløb kunne have gjort meget, meget mere gavn, hvis det var blevet brugt i eksempelvis Jugoslavien. Men desværre i gån det fortrækt herhjemme med at få saturationen i flygtninge og kriminelle påber, der flytter her til et asylcenter, og at de oplever opholdet her som en slags ferie. Ingen der har set sine børn i et asylcenter, vil kunne påstå, at det er en ferie.

Sonja Albrink (CD):

Den skal ikke falde ret mange ord fra CD's side i dag. Fremskridtspartiets påstand er, at jeg vil starte med at sige, at CD ikke kan stemme for dette beslutningsforslag. Vi vil simpelt hen ikke være med til at diskutere et emne på så lavt et niveau. Bemærkningerne til forslaget kan vi simpelt hen ikke tolerere, og der-for afviser vi det.

Elisabeth Arnold (RV):

Danmark er et af de heldige lande i verden, der har en grundlovssikret ytringsfrihed, og man må sige, at Fremskridtspartiet har trukket store vekslere på den ret.

Det foreliggende beslutningsforslag er skæmmet af nogle bemærkninger, som må kal-des på afstandtagen. Politikere bliver ofte be-skyldt for ikke at tage afstand nok fra racisti-ske eller andre medladende udtalelser som ud-lændinge. Derfor føler vi os i hvert fald som de fleste andre ordførere her i salen i dag foranle-diget til at sige: Vi tager afstand fra de be-mærkninger, der fremsættes om udlændinge i dette beslutningsforslag. Det mener jeg vil gerne rose justitsministeren for hans engagerede indlæg i begyndelsen af denne de-bat. Jeg synes, det var gode og nye toner at høre fra justitsministeren. Jeg håber, han bliver ved i samme stil.

Bemærkningerne til forslaget er præget af en usædvanlig grad af primitivitet og uanstændig-hed, og man spørger sig selv, hvad det egentlig er for en sag. Fremskridtspartiet kæmper for. Jeg synes, man skulle sige det rent ud til Fremskridtspartiet. Så foreslår jeg, at vi melder os ud af FN. Foreslår jeg, at vi melder os ud af EF. Foreslår jeg, at vi melder os ud af Europarådet og trækker vores underskifter tilbage fra alle de konventioner og alle de smukke erklæ-ringer, som Danmark som en civiliseret nation har underskrevet. Så foreslår jeg det. Det ville da i det mindste være en ren melding.

[Elisabeth Arnold]

Det er alene nævnt, at det er lykkejægere, kriminelle bander og andre lyssky elementer, der kommer til Danmark. Jeg vil gerne spørge Fremskridtspartiet: Hvorfor beslutningsforslaget står det bare med ét eneste ord, at det også er krigsofre, etnisk udrensede og udbombede personer, der ulykkeligt stillede familier, som kommer til Danmark med deres hjem i en plastipose og ikke noget som helst andet? Jeg synes, dette er topmålet af uanstændighed, og vi kan heller ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning)

Kim Behnke (FP):

Fru Elisabeth Arnold virkede meget optaget af, at Danmark overholder de konventioner, vi har underskrevet. Fremskridtspartiet har ingen forslag om, at vi skal frasige os de konventionsforpligtelser, vi har. I øvrigt er det heller ikke konventioner, der er tale om, for størsteparten af de flygtninge, der kommer til Danmark, og som giver anledning til problemer, er jo ikke konventionsflygtninge, det er spontanflygtninge. Det ved fru Elisabeth Arnold godt, så grundigt er fru Elisabeth Arnold inde i dette stof, det ved jeg af erfaring, og jeg ved også, at fru Elisabeth Arnold lægger meget vægt på, at vi overholder konventionerne.

Spørgsmålet er nu: Kan fru Elisabeth Arnold over for Folketinget gøre rede for: Disse mange personer fra eks-Jugoslavien, som rejser f.eks. via Polen til Danmark – Polen er jo et første asyl land, Polen er ikke et land, som længere står på listen over de steder, hvor man ikke kan tillade, at folk opholder sig på grund af, at der er et rædselsregime – hvorfor overholder vi ikke over for dem FN's regler vedrørende første asyl land og sender dem tilbage til Polen med besked om, at det er Polen, der er deres første asyl land? Det må jo være en nødvendig konsekvens af, at fru Elisabeth Arnold mener, at vi skal overholde de konventioner, vi er med i.

(Kort bemærkning)

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Kim Behnke ved udmærket godt, at fru Kim Behnke er også godt inde i sagerne i Danmark faktisk sender asylsøgere tilbage til Polen. Danmark opfatter Polen som et sikkert land, og der findes flygtninge fra det tidligere Jugoslavien i Polen, som ikke er i fare.

[Lysholm Christensen]

Det, der er grundlaget for al flygtningepolitik, er, at personer skal ydes beskyttelse, så de ikke er i fare. Det er folk ikke, når de er i Polen, og derfor sender Danmark også asylsøgere tilbage til Polen.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er noget overraskende, at aktstykke nr. 30 giver anledning til en så bred debat om Danmarks flygtningepolitik, og det opleves ikke som rimeligt, at Tingets tid skal bruges til en ugentlig flygtningedebat.

Jeg vil gerne medgive, at de mange flygtninge naturligvis påfører os problemer. Det påvirker det danske samfund, når så mange flygtninge kommer i løbet af så kort tid, som tilfældet er i øjeblikket; det er der ingen grund til at skjule. Det giver os en opgave; det giver os nogle problemer. Men det er jo ikke kun et dansk problem; det er et Europaproblem; ja, det er et problem for hele verdenssamfundet, og derfor skal Danmark som en ansvarlig nation påtage sig sin del af opgaven.

I Kristeligt Folkeparti vedgår vi os fuldt ud den forpligtelse, vi har både moralsk og internationalt til at give mennesker husly, når de er flygtet for at redde liv og lemmer. Derfor siger vi ja til aktstykke nr. 30. Vi er parat til at betale, hvad det koster, for at hjælpe de forfulgte, som kommer til vor dør. Dette ja til aktstykket betyder så også naturligvis et nej til Fremskridtspartiets beslutningsforslag – et klart og tydeligt nej, både med hensyn til hensigten og bestemt også med hensyn til tonen og ordlyden i beslutningsforslaget. Det er uanstændigt generelt at identificere beboerne i flygtningecentrene som lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle bander.

Flygtningestrømmen påfører os opgaver og problemer, og derfor skal myndighederne have de økonomiske midler, der er nødvendige for at løse problemerne. Det er der brug for. Men hvad der ikke er brug for, er ved til det bål af fremmedhad, som vi alle frygter.

(Kort bemærkning)

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må altså anholde hr. Lysholm Christensen for hans anke over, at Fremskridtspartiet har sat Folketinget til at bruge tid på dette her. Det er rent faktisk det, vi er til for. I stedet for at bevilge pengene bag Finansudvalgets lukke-

[Pia Kjærsgaard]

de døre, har vi valgt at få sagen ned i folketings salen, som ethvert parti har ret til. Så der er altså overhovedet ikke noget hold i hr. Lysholm Christensens anklage mod Fremskridtspartiet for at bruge Folketingets tid.

Jeg skal ikke komme ind på alle de mange andre områder, hvor vi måske nok synes at der er nogle politikere som misbruger Folketingets tid på nogle forskellige sager, for det er jo rent faktisk det, vi er her for. Ethvert parti har krav på og ret til at bruge Folketingets tid på at tage tingene ned i salen. Og dette er i hvert fald noget, som den danske befolkning ønsker at Folketingets politikere diskuterer.

Der har været al for meget mystik om holdningen til udlændingepolitikken, der har været alt for mange lukkede døre, der har været al, al for lidt skepsis, over for dette her, der har været al for lidt velvilje til at diskutere tingene her i folketings salen. Og det burde hr. Lysholm Christensen notere sig.

Kim Behnke (FP):

For en del år siden, nemlig tilbage i 1987, hvor Fremskridtspartiet første gang benyttede sig af at sende et aktstykke om en ekstraordinær flygtningebevilling i folketings salen, blev det af undertegnede klart og tydeligt meddelt, at hver gang disse ansøgninger om ekstrabevillinger til flygtninge kommer, vil vi begære dem til behandling i folketings salen. Det har vi siden da konsekvent gjort, og det vil vi konsekvent blive ved at gøre. For vi vil ikke acceptere, at disse hundredvis af millioner kroner bevilges bag en lukket dør i Folketingets Finansudvalg. Hele befolkningen skal have mulighed for, hele pressen skal have mulighed for at få fuld indsigt i ikke bare resultatet af voteringen, men også i, hvad de enkelte partier mener om dette her.

Vi har i den forbindelse særlig noteret os, at justitsministeren, partiet Venstres mange ordførere på dette punkt, partiet De Konservatives mange ordførere på dette punkt har brugt sommeren og dele af efteråret til at understrege, hvor vigtigt de synes det er at få strammet disse regler op. Så vores fornemste pligt er at få afprøvet synspunkterne i folketings salen. Og som det er fremgået af justitsministerens tale, af Venstres og De Konservatives ordføreres taler, er pressemeddelelserne alene udtryk for, at man ønsker at lefle for befolkningen, for væl-

gerne, og ikke, at man ærligt vil stå ved tingene. Jeg synes også, at justitsministeren i sin tale her skyldte at fortælle Folketinget, at justitsministeren har været nødt til at meddele Folketingets Finansudvalg, at justitsministeren uden at have hjemmel allerede er begyndt at bruge af pengene. Justitsministeren har i et bilag dateret den 10. november 1992 til Folketingets Finansudvalg måttet meddele - og jeg citerer:

»Justitsministeriet skal under henvisning til ovennævnte for god ordens skyld orientere Finansudvalget om, at ministeriet i øjeblikket på asylområdet nødvendigvis må disponere på forventet efterbevilling, indtil Finansudvalgets afgørelse foreligger.«

Jeg håber, at fru Dorte Bennedsen eller hr. Ole Espersen fra den socialdemokratiske folketingsgruppe vil være lige så ihærdige til at forfølge denne sag, som man er, når ministre på anden vis disponerer uden at have hjemmel. Eller er denne sag af en sådan karakter, at man er enig, at man tillader, at justitsministeren disponerer uden at have hjemmel, og derfor ser igennem fingre med, at man i denne, jeg vil tillade mig at kalde det minitaminsag, disponerer uden at have lov hjemmel?

Vi mener, det er ganske alvorligt, og vi mener, det er endnu mere alvorligt, når justitsministeren fra talerstolen delagtiggør Folketinget i, at vi næste år skal regne med merbevillinger til Justitsministeriet på mellem 2 og 3 mia. kr. Det er jo fuldstændig kørt af sporet i øjeblikket. Dertil kommer nemlig, skal vi huske, alle udgifterne i Socialministeriet, alle udgifterne under Undervisningsministeriet, alle udgifterne ude i kommunerne etc. etc. Vi nærmer os, at det koster 20 mia. kr. at have udlændingene til at opholde sig i Danmark.

Jeg kan se på fru Dorte Bennedsen, at hun ikke mener, at de 20 mia. kr. er ædruelige. Jeg skal igen udfordre fru Dorte Bennedsen til at modbevise, at Danmark i øjeblikket bruger i størrelsesordenen 20 mia. kr., når alt medregnes - vel at mærke alt, inklusive at Århus Kommune for øjeblikket har 23 forskellige specialundervisninger i sprog, hvor der er helt ned til en enkelt elev, der skal undervises af en lektor, der kommer rejsende med fly to gange om ugen fra København etc. etc. Vænvenlig at regne det hele med fru Dorte Bennedsen, så vil tallet nærme sig de 20 mia. kr. med uhyggelig hast.

[Kim Behnke]

CD, der jo ellers brugte en stor del af sit landsmøde på at understrege, at hele verden skal være velkommen - måske ikke alle 5 milliarder, måske ikke 4 milliarder, men i hvert fald 3-4 millioner mennesker kunne vi forstå af CD's landsmøde skal være velkomne til at slå sig ned i Danmark.

Det er et synspunkt, og ytringsfriheden tillader selvfølgelig, at man har dette synspunkt. Men i stedet for at bruge sin tale på at klandre Fremskridtspartiet for at bruge vores ytringsfrihed, synes jeg da, at CD's ordfører skulle have delagtiggjort befolkningen i, at man altså på den måde mener, at milliarderne skal føse ud af de danske skatteyderes lommer.

Kristeligt Folkeparti havde travlt med at irritere sig over, at Tinget nu skal bruge tid på dette her. Jeg skal minde Kristeligt Folkeparti om, at den er tale om en sag i adskillige hundrede millioner kroner-klassen. Tidligere har Folketinget - og med Fremskridtspartiets fulde deltagelse - medvirket, når Kristeligt Folkeparti har haft et ønske om, at landets menighedshuse skulle slippe for at betale ejendoms-skat, samt andre ønsker, den for Kristeligt Folkeparti er relevant. Men vi går da aldrig på talerstolen og siger, at det er spild af tid. En del af demokratiet er da, at man tillader, at alle synspunkter bliver repræsenteret.

Så mente Kristeligt Folkeparti eller hr. Lysholm Christensen at der er tale om at bære ved til bålet med det farlige fremmedhad. Jeg vil fortsat fastholde, at de, der bærer ved til bålet er dem, der nægter at gribe ind, når man ude i en borte landsby kan være vidne til, at beboerne på et flygtningecenter dagligt opfatter den lokale brugs som et tagselvbrød, og at konsekvensen, når de pågældende bliver på grebet, er, at de får en løftet pegfinger af politiet med besked om, at deres adfærd er lidt uheldig. Hvis I skal bo i Danmark, bliver I nødt til at opføre jer pæner. Andengang, det sker, bliver de fremstillet for en dommer, som med en løftet pegfinger siger: Dette her går altså ikke. Tredje gang får de måske en bøde på 100 kr. - og fjerde gang og femte gang osv. og til sidst havner de så seks år efter i Folketingets Indfødsretsudvalg, hvor man i mandsnten bevilger de pågældende indfødsret.

De der står for denne politik bærer ansvaret for, at titusinder, for ikke at sige hundredtusinder af danskere, som hver eneste dag må

grave i lommeulden for at finde penge til sig selv, kan konstatere, at skatterne har stjålet det hele og pengene er gået til disse lykkejægere og velfærdsflygtninge og kriminelle.

Så er jegovre i fru Elisabeth Arnolds bemærkning. Fru Elisabeth Arnold mente, at bemærkningerne til forslaget tangerede racisme. Jeg har tidligere været inde på, at jeg anser fru Elisabeth Arnold for at være ganske godt inde i dette stof. Det fastholder jeg. Fru Elisabeth Arnold ved også, at racisme er et spørgsmål om at skelne mellem folk efter deres race. Det, at nogle er kriminelle, det, at nogle er lykkejægere, og det, at nogle er velfærdsflygtninge, har intet som helst med deres race at gøre. Men uanset om det er en russer, om det er én fra Bosnien-Hercegovina, om det er en polak, eller om det er en iraner, der går ned og stjæler i butikken, er min harme nøjagtig den samme, eller for den sags skyld, hvis det havde været en tysker, en amerikaner eller en australier. Der er intet som helst belæg for at påstå, at dette har noget som helst at gøre med racisme. Det er et simpelt spørgsmål om, at vi ikke ønsker, at de udlændinge, der er gæster i det danske samfund, misbruger gæstfriheden ved at opfatte vore butikker som tagselvborde.

Så tilbage til justitsministeren. Justitsministeren har fra Folketingets talerstol gjort opmærksom på, at når lovgivningen er, som den er, og folk kommer hertil, så er justitsministeren forpligtet til at søge bevilling, og så må man bare bruge de penge, det koster, indtil lovgivningen bliver ændret. Og man stiller spørgsmålet til Fremskridtspartiet: Jamen hvad skal vi sige til de arme mennesker, der sidder ude i flygtningecentrene? Skal vi gå ud og sige til dem: Ja, nu er der ikke flere penge? Ja! På nøjagtig samme måde som tilbudet hende i Irma kun gælder, så længe lager haves, gælder tilbudet, om at komme til Danmark kun, så længe der er penge i kassen.

Hyor langt skal man gå i udplyndingen af den danske befolkning? For hvor mange milliarder kroner skal man optage lån for at afholde disse udgifter? Der er jo ingen, der vil sætte tal på. Vi er nu ved at være oppe på 13.000-15.000 mennesker, der kommer til Danmark. Justitsministeren forventer, at det bliver endnu flere til næste år. Blivert det 50.000 eller 100.000? Er det, når vi har modtaget en million mennesker om året, at man siger: Nu er det

[Kim Behnke]

nok ved at være ved den tid, hvor grænsen er nået? Nej, man vil jo ikke sætte tal på. Og man forventer, at hver enkelt af dem skal have fuld valuta, og SF mener også, at der skal ansættes en hel masse pædagoger til at holde dem i hånden, så de kan komme ud og opleve det brutale danske samfund, og da endelig ikke blive stødt af det. Det er så kolossalt dyrt, dette her, at man er nødt til at sige: Hertil og ikke længere. Og som jeg har redegjort for tidligere, hvis justitsministeren kommer med et forslag, der siger: Nu ønsker vi ikke længere at give underhold til de kriminelle og til lykkejægerne, men dem, der vitterlig er ægte flygtninge, vil vi gerne give underhold til, så får forslaget Fremskridtspartiets stemme. Men så længe vi skal medvirke til at underholde folk, der burde have været afvist den dag, de ankom til den danske grænse, er svaret nej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling.

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget i vol-

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 75 (Forslag til lov om universiteter m.fl. (universitetsloven)).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder) i (FremSAT 28/10-92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling:

Frank Jensen (S):

Jeg vil indlede med at indrømme, at jeg igennem de sidste fem måneder har set frem til

dagens førstebehandling af dette lovforslag til en ny universitetslov, og jeg mener, at via et fællesskab kan drage den lære, at det er farligt at indgå et så afgørende forlig umiddelbart før sommerferien, hvor der går fem måneder, inden lovforslaget kommer til egentlig behandling her i salen. I den for lange periode bliver der plads for mange mytendannelser og mange mørkemænd. Det egentlige indhold, og de oprindelige intentioner med forliget, bliver let fejlet til side af myter og rygtedannelser om forligets indhold. Lad os håbe, at vi i dag kan få månet mange af disse i jorden og koncentrere debatten om det egentlige indhold.

Den skyttegravskrig, der har været ført igennem de seneste 20 år om den nuværende styrelseslov, har betydet, at det ikke har været muligt at lave en revision af loven. Det giver naturligvis problemer, fordi indholdet af universiteterne har ændret sig så meget siden 1973, at loven på en række områder ikke er tidssvarende. Den nuværende undervisningsminister har gennem mange år været stærkt optaget af at få en ideologisk opgør med det, som ministeren opfatter som det mest synlige bevis på studentetopgørets årsen. Ministeren har dog aldrig kunnet finde et flertal for disse synspunkter her i Tinget. Når ministeren ikke har kunnet få indfriet sine ideologiske kæpheste, har ministeren og ministeriet sat institutionerne under et meget stramt og stærkt centralt styre. Socialdemokratiets mål med at indgå en ny styrelseslov, en sag, som SF fik sat på dagsordenen efter en forespørgselsdebat her i Tinget i marts måned 1990, har været at få en egentlig selvstyrelse for universiteterne økonomisk og fagligt. Det har vi fået. Den nye universitetslov er sammen med flerårsaftalen et gedigent brud med de seneste års universitetspolitik her i landet. Vi genindfører nu universiteternes autonomi økonomisk og fagligt. Det mener vi faktisk der er god grund til at anerkende. Selvstyret er skabt og genskabt uden afgørende brud med den positive demokratiseringsproces, som opgøret med professorvældet førte til med loven af 1973, en demokratiseringsproces, som ikke alene er politisk nødvendig og ønskelig, men også nødvendig, for at universiteterne kan få de optimale betingelser at producere deres to hovedydelse, nemlig undervisning og forskning på et højt niveau.